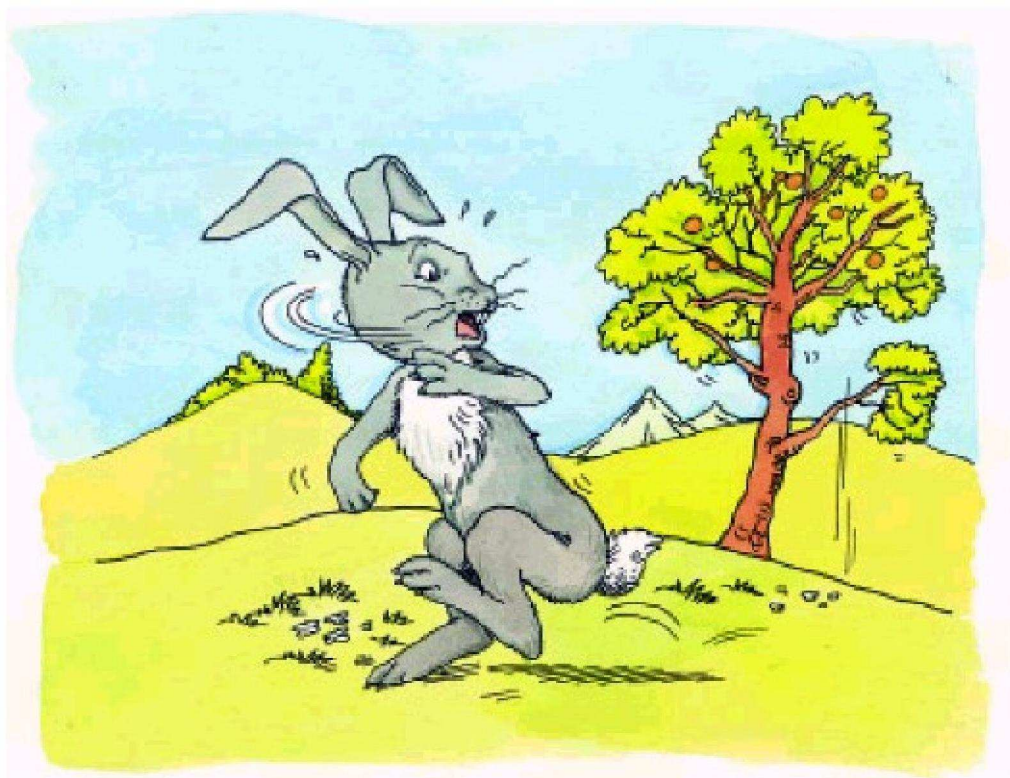

Úloha č. 2: Zajac oznamuje zemetrasenie

Rosalind Kervenová

Bol raz jeden zajac, ktorý sa neustále niečoho obával. „Preboha,“ mumlal celé dni, „bože, bože môj.“

Najviac sa obával toho, že môže prísť zemetrasenie. „Keď príde,“ hovoril si, „čo so mnou bude?“

Raz ráno sa toho obzvlášť obával, keď v tom kúsok vedľa neho spadol zo stromu obrovský kus ovocia – BUM! – celá zem sa zachvela.

Zajac vyskočil.

„Zemetrasenie!“ kričal.

Bežal cez pole upozorniť svojich bratrancov a sesternice.

„Zemetrasenie! Zachráň sa, kto môžeš!“

Všetky zajace opustili pole a bezhlavo ho nasledovali.

Bežali cez lúky, cez lesy a rieky do kopcov, aby upozornili ostatných.

„Zemetrasenie! Zachráň sa, kto môžeš!“

Všetky zajace opustili rieky, lúky, kopce a lesy a bezhlavo ho nasledovali.

Keď dorazili k horám, bolo ich desať tisíc a vyrútili sa ako búrka hore na svahy.

Čoskoro dorazili na najvyšší vrchol. Prvý zajac sa najprv uprene pozrel za seba, či sa zemetrasenie blíži, ale videl iba veľa utekajúcich zajacov.

Potom sa pozrel pred seba, ale videl iba hory a údolia a v diaľke sa lesknúce more.

Ako tam tak stál a dychčal, objavil sa lev.

„Čo sa deje?“ spýtal sa.

„Zemetrasenie, zemetrasenie!“ mumlali všetky zajace.

„Zemetrasenie?“ spýtal sa lev. „Kto ho videl, kto ho počul?“

„Spýtaj sa jeho, jeho sa spýtaj!“ kričali všetky zajace a ukazovali na toho prvého.

Lev sa otočil k zajacovi.

„Prosím, pane,“ povedal zajac hanblivo, „sedel som pokojne doma a naraz hrozná rana, až sa zem zatriasla; vedel som, že to musí byť zemetrasenie, pane, tak som bežal čo najrýchlejšie upozorniť ostatných, aby si zachránili život.“

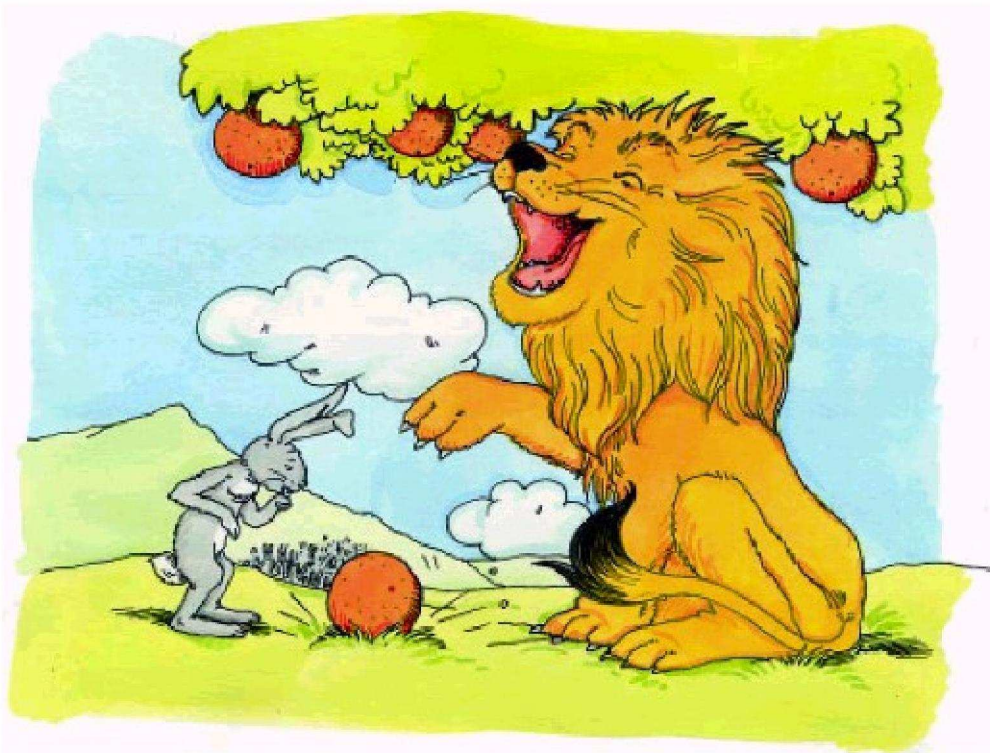
Lev sa pozrel na zajaca svojimi hlbokými múdrymi očami.

„Braček, budeš tak statočný a ukážeš mi, kde sa tá hrozná katastrofa stala?“

Zajacovi síce chýbala tá správna odvaha, ale cítil, že môže levovi veriť.

Placho viedol leva späť dolu z hôr a kopcov, cez rieky, lúky, lesy a polia, až sa nakoniec ocitol doma.

„Tu je to miesto, kde som zemetrasenie počul, pane.“

Lev sa uprene díval okolo a veľmi skoro zaregistroval obrovský kus ovocia, ktorý predtým tak hlučne spadol zo stromu.

Zobral ho do úst, vyšplhal na skalú a pustil ho na zem.

BUM!

Zajac poskočil. „Zemetrasenie! Rýchlo, utekajte, je to tu zase!“

Ale naraz si uvedomil, že sa lev smeje. A potom naraz uvidel kus ovocia gúľajúce sa pri svojich nohách.

„Ach,“ šepтал, „takže to nebolo skutočné zemetrasenie, že nie?“

„Nie,“ povedal lev, „nebolo a ty si sa nemusel ničoho báť.“

„Som to ale hlupák!“

Lev sa pousmial. „Nevadí, braček. Všetci, aj ja, sa niekedy bojíme vecí, ktoré nechápeme.“

Zajac odhopkal na vrchol hory, kde stále ešte čakali tisíce zajacov a povedal im, že teraz môžu ísť pokojne domov.

Zajac oznamuje zemetrasenie podľa starej indiánskej poviedky. © Rosalind Kerven. Po prvý raz publikované v Legends of the Animal World (Cambridge University Press 1986).

Otázka č. 5

Vyvodenie priamych záverov

Prečo lev pustil ovocie na zem?

- A aby donútil zajaca k úteku
- B aby zajacovi pomohol dostať ovocie
- C aby zajacovi ukázal, čo sa stalo
- D aby zajaca rozosmial

Otázka č. 7

Vyvodenie priamych záverov

Uveď dva spôsoby, ktorými sa lev na konci príbehu snažil zlepšiť zajacovu náladu.

1.

.....

.....

.....

2.

.....

.....

.....